

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti, Elena Covalenco, Ghenadie Nicolaev,
cu participarea

interpretului – Elena Ȃiubova-Moraru,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de către procurorul în secția de exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale, Octavian Nărea și procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, și a avocaților Stanislav Pavlovschi, Victor Mazniuc, Alexandru Bulat, în numele inculpaților Oleg Iurcovschi, Vitalie Sîrbu, Alexandru Smoliacov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Iurcovschi Oleg Petru, născut la 14 aprilie 1969, originar din or. Florești, domiciliat mun. Chișinău str. Ismail 58/1 ap. 89;

Sîrbu Vitalie Gheorghe, născut la 24 iunie 1977, originar din r-l Căinari s. Taraclia, domiciliat mun. Chișinău bd. Cantemir, 1 ap. 8;

Smoliacov Alexandru Anatolie, născut la 01 iunie 1980, originar din or. Florești, domiciliat mun. Chișinău str. A. Doga 36 ap. 14

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 30.03.2011 pînă la 30.09.2011
2. în instanța de apel din 15.11.2011 pînă la 11.03.2013
3. în instanța de recurs din 02.07.2013 pînă la 12.11.2013

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Nicolae Suvac, care a solicitat admiterea recursului declarat de procurori și respingerea recursului avocaților în numele inculpaților.

Avocatul, Pavlovschi Stanislav, care a solicitat respingerea recursului procurorilor și admiterea recursului apărătorilor.

Avocatul, Mazniuc Victor, care a solicitat respingerea recursului procurorilor și admiterea recursului apărătorilor.

Avocatul, Bulat Alexandru, care a solicitat respingerea recursului procurorilor și admiterea recursului apărării.

Succesorul părții vătămate, Pogorenaia Olga, care a solicitat admiterea recursului declarat de procurori și respingerea recursului avocaților ,în numele inculpaților. Avocatul, Bria Constantin, care a solicitat admiterea recursului declarat de procurori și respingerea recursului avocaților în numele inculpaților. Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, asupra recursurilor în cauză,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 septembrie 2011 au fost achitați Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., de învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP, din motivul că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii și de art. 164 alin. (3) lit. a) CP, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă depusă de Pogorenaia Olga, privind încasarea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

2. Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., de către organele de urmărire penală au fost învinuiți de faptul că, Iurcovschi O.P., exercitînd în conformitate cu ordinul MAI nr. 10 ef. din 22.01.2010 funcția de inspector principal al secției nr. 2 (combatere a narcotraficului internațional și control asupra precursorilor) a Direcției Antidrog, Direcția Generală Servicii Operative a MAI; Smoliacov A.A. exercitînd în conformitate cu ordinul MAI nr. 37 ef. din 19.02.2010 funcția de inspector principal al secției nr. 2 (combatere a narcotraficului internațional și control asupra precursorilor) a Direcției Antidrog, Direcția Generală Servicii Operative a MAI; Sîrbu V.G., exercitînd în conformitate cu ordinul MAI nr. 1 ef. din 18.06.2010 funcția de șef al secției nr. 2 (combatere a narcotraficului internațional și control asupra precursorilor) a Direcției Antidrog, Direcția Generală Servicii Operative a MAI, conform prevederilor art. 123 CP, fiind toți persoane cu funcție de răspundere, au comis depășirea atribuțiilor de serviciu și răpirea unei persoane în următoarele circumstanțe:

Astfel, în luna august 2010 Cantaraju Oleg împreună cu Cortac Sergiu au transmis cunoscuților săi Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., informația precum, că Pogorennîi Stanislav se află în urmărire penală în autoproclamata Republică Transnistreană. Obținînd această informație, Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., cunoscînd, că Pogorennîi S. intenționa să schimbe apartamentul său situat în mun. Bender, cu apartamentul lui Masaliutin Andrei situat în mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 16 ap. 11 contra unei recompense în sumă de 15.000 dolari SUA, au format un grup criminal organizat în scopul răpirii lui Pogorennîi S. pentru obținerea mijloacelor bănești de la acesta.

În continuarea acțiunilor sale, la 07.12.2010, conform unui plan stabilit din timp de către Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., Cantaraju O. l-a chemat pe Pogorennîi S. în mun. Chișinău, pentru 08.12.2010, sub pretextul perfectării

documentelor pentru schimbul apartamentului. La 08.12.2010, în jurul orei 13.30, Cantaraju O. l-a adus pe Pogorenni S. în apropierea casei de locuit a lui Masaliutin A., unde erau deja pregătiți pentru răpire Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., plasându-se în scara blocului de locuit din bd. Grigore Vieru, 16 mun. Chișinău, iar Sîrbu V.G. era în automobilul din apropierea casei. În jurul orei 13.55 Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., fiind în exercițiul funcțiunii, cunoscând cu certitudine că urmărirea penală inițiată de către autoritățile autoproclamatei republicii transnistrene în privința lui Pogorenni S., nu are careva temeiuri juridice legale pe teritoriul RM, contrar prevederilor art. 4 din Legea nr.416 cu privire la poliție, care prevede că nici un fel de limitări ale drepturilor și libertăților cetățenilor nu sînt admise decît în temeiul și în modul stabilit de lege, contrar prevederilor art. 12 pct. 10) al legii menționate, care prevede că poliția are dreptul să rețină, în conformitate cu legislația în vigoare persoanele bănuite sau învinuite de comiterea infracțiunii, persoanele care se ascund de urmărirea penală și de judecată, precum și persoanele față de care a fost aplicată arestarea preventivă, l-au reținut pe Pogorenni S. în scara blocului de locuit din bd. Grigore Vieru, 16 mun. Chișinău. Cu toate că în privința lui Pogorenni S. a fost aplicată violență fizică de către Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., independent de voința acestora, el a reușit să fugă de la ei. Continuînd acțiunile îndreptate la răpirea unei persoane, Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., au fugit după Pogorenni S., iar Sîrbu V.G., care de asemenea era în exercițiul funcției, i-a urmat cu automobilul său de model Mazda 6, cu n/î CSV 090. Pogorenni S. a fost ajuns de către Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., în apropierea edificiului ÎS Cadastru din str. Pușkin, 47 mun. Chișinău, unde ei, contrar prevederilor art. 15 din Legea nr.416 cu privire la poliție, care prevede că colaboratorii poliției aplică forța fizică inclusiv procedee de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor, l-au doborât la pămînt pe Pogorenni S. și l-au lovit cu picioarele peste cap, după ce Pogorenni S. a pierdut cunoștința, Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., i-au legat mîinile la spate cu o curea și l-au plasat pe banca din spate a automobilului de serviciu a Direcției Antidrog de model Renault Clio, cu n/î BL CD 516 și l-au transportat într-o direcție necunoscută. Din momentul maltratării și răpirii lui Pogorenni S. locul aflării lui nu este cunoscut.

Astfel, Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., au fost învinuiți de către organele de urmărire penală de comiterea infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP, adică *săvîrșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept și interesele ocrotite de lege a persoanelor fizice, însoțite de aplicarea violenței în privința victimei săvîrșite în interesul unui grup criminal organizat și soldate cu urmări grave.*

De asemenea, Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., au fost învinuiți de către organele de urmărire penală de comiterea infracțiunea prevăzută de art. 164

alin. (3) lit. a) CP, adică răpirea unei persoane de două sau mai multe persoane, din interes material, de un grup criminal organizat.

3. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat Nărea Octavian a depus apel în care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A. să fie condamnați în baza art. 164 alin. (3) lit. a) CP, la 10 ani închisoare, pentru fiecare, și în baza art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP, la 8 ani închisoare, fiecare, și cu privarea fiecăruia de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În conformitate cu art. 84 CP, a le stabili pedeapsa definitivă 15 ani închisoare, fiecăruia, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea fiecăruia, de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului au fost invocate următoarele:

- instanța de judecată eronat a respins probele acuzării și anume declarațiile succesorului părții vătămate Pogorenaia O., declarațiile martorilor Cortac S., Cantaraju O., Bocun E., Lazăr N., Grosu D. și Grăjdean P.;

- instanța de fond a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpaților, care din contra, pe deplin dovedesc vinovăția acestora;

- instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

3.1 Apel împotriva sentinței a declarat și apărătorul Tudor Ungureanu în numele succesorului părții vătămate Pogorenaia O., care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A. să fie condamnați în baza art. 164 alin. (3) lit. a) CP, la 10 ani închisoare, fiecare, și în baza art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP, la 8 ani închisoare, fiecare, și cu privarea fiecăruia de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani. În conformitate cu art. 84 CP, a le stabili pedeapsa definitivă 15 ani închisoare, fiecăruia, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea fiecăruia, de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată de admis integral și de încasat *de la fiecare inculpat în beneficiul lui Pogorenaia O. câte 1.000.000 lei, în calitate de prejudiciu moral, cu încasarea în mod solidar de la inculpați a cheltuielilor de judecată.*

În motivarea apelului s-a indicat că:

- instanța de judecată și-a întemeiat sentința exclusiv pe declarațiile inculpaților;

- instanța de fond eronat a interpretat Legea cu privire la poliție și legea ce ține de activitatea investigativ-operativă a poliției;

- instanța a apreciat critic și eronat a respins probele acuzării și anume declarațiile martorilor Cortac S., Cantaraju O., Bocun E., Lazăr N., Grosu D., Grăjdean P. și declarațiile succesorului părții vătămate Pogorenaia O.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2013, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., au fost condamnați în baza art. 328 alin. (3) lit. d) CP, la câte 6 ani închisoare, fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen a câte 5 ani, iar în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f) CP, a câte 4 ani închisoare fiecare. În conformitate cu art. 84 CP, le-a fost stabilită pedeapsa definitivă câte 7 ani închisoare fiecare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI, pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă a succesului părții vătămate Pogorenaia O. în partea încasării prejudiciului moral a fost admisă parțial, și s-a încasat de la inculpații Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A. câte 100.000 lei de la fiecare, în folosul ei.

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a constatat, că Iurcovschi O.P., exercitînd în conformitate cu ordinul MAI nr. 10 ef. din 22.01.2010 funcția de inspector principal al secției nr. 2 (combateră a narcotraficului internațional și control asupra precursorilor) a Direcției Antidrog a Direcției Generale Servicii Operative a MAI; Smoliacov A.A., exercitînd în conformitate cu ordinul MAI nr. 37 ef. din 19.02.2010 funcția de inspector principal al secției nr. 2 (combateră a narcotraficului internațional și control asupra precursorilor) a Direcției Antidrog a Direcției Generale Servicii Operative a MAI; Sîrbu V.G., exercitînd în conformitate cu ordinul MAI nr. 1 ef. din 18.06.2010 funcția de șef al secției nr. 2 (combateră a narcotraficului internațional și control asupra precursorilor) a Direcției Antidrog a Direcției Generale Servicii Operative a MAI, conform prevederilor art. 123 CP, fiind toți persoane cu funcție de răspundere, au comis depășirea atribuțiilor de serviciu și răpirea unei persoane în următoarele circumstanțe:

Astfel, în luna august 2010 Cantaraju Oleg împreună cu Cortac Sergiu au transmis cunoșcătorii săi Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., informația precum, că Pogorennii Stanislav se află în urmărire penală în autoproclamata republică transnistreană. Obținînd această informație, Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., cunoscînd, că Pogorennii S. intenționa să schimbe apartamentul său situat în mun. Bender, cu apartamentul lui Masaliutin Andrei situat în mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 16 ap. 11 contra unei recompense în sumă de 15.000 dolari SUA, au format un grup criminal organizat în scopul răpirii lui Pogorennii S. pentru obținerea mijloacelor bănești de la acesta.

În continuarea acțiunilor sale, la 07.12.2010, conform unui plan stabilit din timp de către Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., Cantaraju O. l-a chemat pe Pogorennii S. în mun. Chișinău, pentru 08.12.2010, sub pretextul perfectării documentelor pentru schimbul apartamentului. La 08.12.2010, în jurul orei 13.30, Cantaraju O. l-a adus pe Pogorennii S. în apropierea casei de locuit a lui Masaliutin

A., unde erau deja pregătiți pentru răpire Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., plasându-se în scara blocului de locuit din bd. Grigore Vieru, 16 mun. Chișinău, iar Sîrbu V.G. era în automobilul din apropierea casei. În jurul orei 13.55 Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., fiind în exercițiul funcțiunii, cunoscând cu certitudine că urmărirea penală inițiată de către autoritățile autoproclematei republicii transnistrene în privința lui Pogorennî S., nu are careva temeuri juridice legale pe teritoriul RM, contrar prevederilor art. 4 din Legea nr.416 cu privire la poliție, care prevede că nici un fel de limitări ale drepturilor și libertăților cetățenilor nu sînt admise decît în temeiul și în modul stabilit de lege, contrar prevederilor art. 12 pct. 10) al legii menționate, care prevede că poliția are dreptul să rețină, în conformitate cu legislația în vigoare persoanele bănuite sau învinuite de comiterea infracțiunii, persoanele care se ascund de urmărirea penală și de judecată, precum și persoanele față de care a fost aplicată arestarea preventivă, l-au reținut pe Pogorennî S. în scara blocului de locuit din bd. Grigore Vieru, 16 mun. Chișinău. Cu toate că în privința lui Pogorennî S. a fost aplicată violență fizică de către Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., independent de voința acestora, el a reușit să fugă de la ei. Continuînd acțiunile îndreptate la răpirea unei persoane, Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., au fugit după Pogorennî S., iar Sîrbu V.G., care de asemenea era în exercițiul funcției, i-a urmat cu automobilul său de model Mazda 6, cu n/î CSV 090. Pogorennî S. a fost ajuns de către Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., în apropierea edificiului ÎS Cadastru din str. Pușkin, 47 mun. Chișinău, unde ei, contrar prevederilor art. 15 din Legea nr.416 cu privire la poliție, care prevede că colaboratorii poliției aplică forța fizică inclusiv procedee de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor, l-au doborât la pămînt pe Pogorennî S. și l-au lovit cu picioarele peste cap. După ce Pogorennî S. a pierdut cunoștința, Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., i-au legat mîinile la spate cu o curea și l-au plasat pe banca din spate a automobilului de serviciu a Direcției Antidrog de model Renault Clio, cu n/î BL CD 516 și l-au transportat într-o direcție necunoscută. Din momentul maltratării și răpirii lui Pogorennî S. locul aflării lui nu este cunoscut.

În motivarea soluției adoptate Curtea de Apel a indicat că, deși, inculpații nu și-au recunoscut vina în săvîrșirea faptelor incriminate, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin:

- declarațiile succesoriului părții vătămate Pogorennî O., martorilor Bocun E. și Lazăr N., care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, verificate, în ședința instanței de apel, cu audierea acestora;

- declarațiile martorilor Grosu D., Bîtcă M., Cantaraju O., Colesnic O., Cortac S., Cucuș V., Dulgher A. și Grăjdian P., date în ședința de judecată și verificate în cadrul ședinței instanței de apel;

- declarațiile martorului Cioban V. date în cadrul ședinței instanței de apel.

Vinovăția inculpaților este dovedește pe deplin și prin materialele cauzei cercetate în cadrul instanței de fond și în instanța de apel:

- plîngerea reprezentantului părții vătămate Pogorenaia O. (f.d. 25);
- declarația reprezentantului părții vătămate Pogorenaia O. (f.d. 26);
- declarația cet. Șutac A. (f.d. 27-28);
- două fotografii cu partea vătămată Pogorennî S. (f.d. 30);
- extras din registrul de stat al Populației pe numele lui Pogorennî S. (f.d.31-32);
- declarația cet. Masaliutin A.P. din 14.12.2010 (f.d. 34);
- declarația cet. Cantaraju O.M. din 14.12.2010 (f.d. 35);
- orientare referitor dispariției cet. Pogorennî S. din 14.12.2010 (f.d. 36);
- proces verbal de audiere a reprezentantului părții vătămate Pogorenaia O. din 10.02.2010 (f.d. 41);
- ordonanța de recunoaștere drept reprezentant al părții vătămate Pogorennî S. - Pogorenaia O. din 19.12.2010 (f.d. 42);
- proces verbal de audiere a martorului Șutac A. (f.d. 44-46);
- proces verbal de audiere a martorului Bocun E. (fd. 47-48) și schema anexată (f.d. 49);
- proces verbal de audiere a martorului Lazăr N. (f.d. 50-51);
- proces verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 18.01.2011 (f.d. 52-53);
- procesul verbal de audiere a martorului Grosu D. (f.d. 54-55);
- proces verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.01.2011 (f.d. 56-57);
- proces verbal de audiere a martorului Grajdean P. din 20.01.2011 (f.d. 61-62);
- proces verbal de audiere a martorului Cortac S. din 26.01.2011 (f.d. 63-66);
- proces verbal de audiere a martorului Cantaraju O. din 26.01.2011 (f.d. 67-71);
- proces verbal de audiere a martorului Ciobanu V. din 20.01.2011 (f.d. 72-74);
- proces verbal de audiere a martorului Colesnic O. din 15.03.2011 (f.d. 75-77);
- darea de seamă a lucrului efectuat cu fișa personală de către utilizator (f.d. 80);
- "lista apeluri" emisă la 08.01.2011 de Pogorennî S. (f.d. 84);
- încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29.12.2010 (f.d. 85);
- "lista apeluri" emisă la 28.12.2010 (f.d. 88-89);
- încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03.01.2011 (f.d. 90);
- "lista apeluri" emisă în data de 08.01.2011 pe perioada 01.09.2010-07.01.2011 de Iurcovschi O.P. (f.d. 93-96);
- "lista apeluri" emisă la 08.01.2011 pe perioada de timp 01.09.2010-07.01.2011 de Smoliacov A.A. (f.d. 97-100);
- "lista apeluri" emisă la 08.01.2011 pe perioada de timp 01.09.2010-07.01.2011 de Sîrbu V.G. (f.d. 101-102);
- încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.01.2011 (f.d. 103);
- proces verbal de predare a informației (f.d. 107-109);
- proces verbal de examinare a obiectului din 20.01.2011 (f.d. 110-113);
- două rapoarte adresate Șefului al DGSO a DP locotenent-colonel de poliție Jizdan A. (f.d. 165-166);

- raportul șefului secției Nr. 2 maior de poliție Sîrbu V.G. (f.d. 167);
- două rapoarte adresate șefului Cioban V. de Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A. din 09.12.2010 și 11.01.2011 (f.d. 168-169);

Vol. II

- extrasul din ordin din 22.01.2010 nr. 10 EF (f.d. 138);
- extrasul din ordin din 19.02.2010 nr. 37 EF (f.d. 139);
- extrasul din ordin din 18.06.2010 nr. 1 EF (f.d. 140);
- extrasul din ordin din 06.01.2011 nr. 1 EF (f.d. 141);
- extrasul din ordinul nr. 119 EF din 10.12.2010 (f.d. 147);
- contractele individuale de muncă: nr. 015259 din 01.07.2005 încheiat de către Ministru MAI Gh. Papuc și Smoliacov A.A.; nr. 226 din 20.06.2005 încheiat de către Ministru MAI Gh. Papuc și Iurcovschi O.P.; nr. 27153 din 01.06.2005 încheiat de către Ministru MAI Gh. Papuc și Sîrbu V.G. (f.d. 148-153);
- ordinul nr. 47 EF din 18.02.2011 (f.d. 165);

Vol. IV

- declarațiile date în ședința instanței de fond de succesorul părții vătămate – Pogorenaia O. (f.d. 165, 166, 167); de martorii: Cortac S. (f.d. 170-173); Cantaraju O. (f.d. 176-177); Bichir A. (f.d. 178); Grajdian P. (f.d. 179-180); Lazăr N. (f.d. 181); Colesnic O. (f.d. 187); Grosu D. (f.d. 188); Bocun E. (f.d. 201).

Astfel, instanța de apel a considerat, că vinovăția inculpaților pe deplin este dovedită, însă acțiunile lor incorect au fost încadrate în baza art. art. 328 alin. (3) lit. c), d) și 164 alin. (3) lit. a) CP, deoarece în ședința instanței de apel nu au fost dobândite careva dovezi precum că ei au săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP pe semnele: *acțiuni intenționate, manifestate în săvârșirea de către persoane cu funcții de răspundere a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice, însoțite de aplicarea violenței asupra victimei, săvârșite în interesul unui grup criminal organizat și soldate cu urmări grave și pe art. 164 alin. (3) lit. a) CP pe semnele: acțiuni intenționate, manifestate în răpirea unei persoane, de două sau mai multe persoane, din interes material, de un grup criminal organizat.*

Instanța de apel a stabilit, săvârșirea de către inculpați a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, adică, *săvârșirea de către persoane cu funcții de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice, însoțite de aplicarea violenței în privința victimei, soldate cu urmări grave și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, adică, răpirea unei persoane, de două sau mai multe persoane, din interes material.*

Astfel, instanța de apel a exclus din învinuirea inculpaților din ambele articole indicele calificative - "*săvârșit în interesul unui grup criminal organizat*" și "*săvârșit de un*

grup criminal organizat", deoarece acești indici calificativi nu și-au găsit confirmarea în ședința instanței de apel prin careva probe pertinente și concludente.

Instanța de apel a menționat că nu au fost dobândite careva dovezi precum, că inculpații la săvârșirea infracțiunilor incriminate au acționat ca un grup criminal organizat, deoarece ei nu s-au pregătit special din timp pentru a săvârși infracțiunile respective. Ei, dispunând de informația, precum că cet. Pogorennîi S. este anunțat în căutare de organele de drept a autoprocimatei republicii transnistrene, s-au înțeles între dînșii ca să-l rețină pe cet. Pogorennîi S, fiind informați precum, că acesta dorește să schimbe apartamentul său din or. Bender cu apartamentul cet. Masaliutin A. din or. Chișinău, contra unei recompense în sumă de 15.000 dolari SUA și că cet. Pogorennîi S. o să se prezinte pe 08.12.2010 la cet. Masaliutin A. cu scopul pregătirii și perfectării documentelor referitor la schimbului apartamentelor, inculpatul Iurcovschi O.P. i-a rugat pe inculpații Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A. ca să-l ajute la reținerea cet. Pogorennîi S., cu ce ultimii au fost de acord.

Reieșind din cele relatate instanța de apel a concluzionat că nu se poate de considerat, că inculpații au acționat într-un grup criminal organizat, deoarece conform prevederilor art. 46 CP: "*Grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.*"

În același context, instanța de apel a invocat prevederile Convenției ONU privind crima organizată transnațională din 15 noiembrie 2000, unde grupul criminal organizat este grupul structurat din 3 sau mai multe persoane care funcționează o perioadă de timp și acționează împreună pentru a comite una sau mai multe infracțiuni grave definite în conformitate cu această Convenție, în scopul obținerii directe sau indirecte a unor avantaje bănești sau alte avantaje materiale.

Stabilitatea grupului se caracterizează prin existența și menținerea unui efectiv cu preponderență permanent, a unei structuri organizatorice bine determinate, care activează o perioadă îndelungată. Acuzarea nu a adus nici o probă directă care ar demonstra că în cauza penală respectivă a fost organizat un grup stabil coeziv în scopul atacării persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, potrivit rechizitoriului, organul de urmărire penală a indicat că inculpații, urmărind scopul răpirii părții vătămate au organizat un grup criminal stabil, însă nu a indicat concret cine este organizatorul și conducătorul acestui grup și cine sînt membrii acestuia. De asemenea nu s-a indicat care au fost acțiunile concrete a fiecărui inculpat în procesul formării grupului criminal organizat și pe parcursul atacurilor comise.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat, că din învinuirea inculpaților din ambele articole este necesar de a exclude indicii calificativi: "*săvârșirea în interesul unui grup criminal organizat*" și "*de un grup criminal organizat*", deoarece acești indici calificativi nu și-au găsit confirmarea, prin careva probe pertinente și concludente. Instanța de apel a stabilit cu certitudine, că toți trei inculpați lucrau în organele MAI la funcțiile menționate în decizie, de mai mult timp, unde s-au

prezentat pozitiv, obligațiunile sale le executau la timp, sîrguincios și niciodată nu au avut careva încălcări în serviciu.

Argumentele inculpaților și a avocaților lor precum că Pogorenaia O. nu este recunoscută pe dosar ca reprezentant legal al părții vătămate, ca reprezentant al părții civile și ca succesor al părții vătămate în opinia instanței de apel sunt neîntemeiate, care în totalmente se combat prin ordonanța privind recunoașterea drept parte vătămate din 29.12.2010 (f.d. 42-43 Vol I); prin documentul de identitate a lui Pogorenaia O., pașaportul nr. 0253756, eliberat de secția de pașapoarte a or. Bender la 17.04.2008, din care se vede din rubrica starea familială că dînsa și-a înregistrat căsătoria cu cet. Pogorennî S. a.n. 1961 în secția stării civile or. Bender pe data de 14.02.2008 și de la viața în comun – aveau la întreținere doi copii minori: Pogorennî S. născut la 16.01.2006 și Pogorennî D. născut la 09.04.2008 și aceasta ferm se confirmă prin copiile adeverințelor de naștere a copiilor, prin copia adeverinței de căsătorie a soților Pogorennî S. și Pogorenaia O. (f.d. 42-47 Vol 4), prin încheierea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 02.08.2011 din care se vede, că Pogorenaia O. a fost recunoscută pe dosar ca parte civilă (f.d. 90-95 Vol 4).

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților, Curtea de Apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale, privind individualizarea pedepsei, că ei infracțiunile le-au comis într-un mod agresiv și inuman, de asemenea ține cont de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor săvîrșite, că infracțiunile comise de inculpați se clasifică ca infracțiuni grave, că ei anterior nu au fost judecați, că ei au copii minori la întreținere. Astfel, instanța de apel a considerat că reeducarea lor este imposibilă fără izolarea lor de societate cu aplicarea pedepsei privative de libertate, și cu privarea pe fiecare de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI, dispunînd executarea pedepsei de către inculpați conform art. 72 alin. (3) CP RM în penitenciar de tip semiînchis.

În ce privește acțiunea civilă privind încasarea pagubei materiale suportate de succesorul părții vătămate, instanța de apel a conchis admiterea acesteia în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, deoarece în această parte n-a fost probat cuantumul total al prejudiciului material cauzat pînă în prezent.

Potrivit datelor invocate de către succesorul părții vătămate, aceasta a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă 710,40 lei și 10.000 lei pentru asistență juridică, sumă pe care a argumentat-o în acțiunea sa depusă în cadrul procesului penal dat, însă aceasta nu este pe deplin probată. Pretențiile reclamantului nu sunt documentate în modul convenit, prejudiciile invocate conțin elemente care nu pot fi supuse calculului sau care sunt atît de limitate, încât orice evaluare nu poate să fie decît speculativă.

Astfel, verificînd materialele cauzei, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că, nu toate serviciile, au putut fi confirmate cu careva chitanțe, cecuri, bonuri de plată, etc, ce ar demonstra cu certitudine suma prejudiciului material cauzat.

Deci, în principiu cerința admiterii acțiunii civile este întemeiată, dar nu și incontestabil probată, însă de a stabili concret cuantumul despăgubirilor cuvenite în cadrul procesului penal dat, fără a amâna examinarea cauzei este imposibil, ceea ce duce la posibilitatea examinării acțiunii civile date într-un proces aparte, în ordine civilă, unde succesorul părții vătămate ar putea culege și prezenta toate probele într-o confirmare a sumei solicitate prin probe clare și concrete.

Potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral, adică suferințe psihice prin faptele infracționale ale unei persoane, judecata poate obliga vinovatul să repare prejudiciul prin echivalent bănesc.

Articolul 1423 Cod civil prevede că, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Succesorul părții vătămate a solicitat încasarea prejudiciului moral de la fiecare inculpat în mărime a câte 1.000.000 lei. Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel a statuat că Pogorenaia O. fără îndoială a suferit de pe urma acțiunilor comise de către inculpați. Totuși suma de 1.000.000 lei, solicitat de către succesorul părții vătămate, este considerată exorbitantă, care vine în contradicție cu prevederile art. 41 din CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

De aceea instanța de apel a considerat necesar a acorda cu titlu de prejudiciu moral suma a câte 100.000 lei, care necesită să fie încasată din contul fiecărui inculpat în beneficiul succesului părții vătămate. Astfel, instanța de apel a considerat că suma de 100.000 lei de la fiecare inculpat v-a avea efect compensatoriu pentru succesul părții vătămate.

5. Decizia în cauză este contestată cu recurs de către procurori, care solicită casarea acesteia, în partea admiterii acțiunii civile înaintate de succesul părții vătămate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat se invocă faptul că la admiterea acțiunii civile în partea prejudiciului moral, instanța de apel a încasat o sumă mică de la inculpați, în raport cu cele comise de către aceștia, deoarece succesul părții vătămate i-au fost provocate suferințe psihice, și anume ea a rămas cu doi copii minori și nu este angajată în câmpul muncii.

5.1 Decizia este contestată cu recurs și de către avocații Stanislav Pavlovschi, Victor Mazniuc, Alexandru Bulat, în numele inculpaților, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței de achitare, invocând următoarele:

- instanța de apel a încălcat competența după calitatea persoanei, substituind apelanții în înaintarea argumentelor, temeiurilor și motivelor suplimentare pentru susținerea apelurilor, manifestând o atitudine preferențială față de partea acuzării;

- instanța nu a fost constituită potrivit legii, din motivul că a depășit competența procesuală;
- instanța de apel ilegal a acceptat apelul apărătorului părții vătămate, depus tardiv;
- nulitatea ordonanțelor de punere sub învinuire din 07.02.2011 și din 16.03.2011, deoarece urmărirea penală nu a fost pornită pe infracțiunile prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k) și art. 164 alin. (3) lit. a) CP;
- ordonanțele de punere sub învinuire, au fost emise și acușările înaintate de către însuși reprezentantul organului de urmărire penală, care nu are competența procesuală să emită acest gen de ordonanțe nici după materie, nici după calitatea persoanei;
- lipsa raportului reprezentantului organului de urmărire penală despre punerea persoanei sub învinuire;
- inculpații ilegal au fost puși repetat sub învinuire;
- acuzatorul ilegal a disjuns materialele cauzei;
- la procedura înaintării învinuirii nu a fost asigurată prezența interpretului și traducătorului;
- instanța de apel a stabilit eronat faptele, prin ignorarea probelor;
- instanța de apel nu a verificat toate probele în ședința de judecată;
- interpretarea eronată a materialelor cauzei;
- acceptarea eronată ca probă de către instanța de apel a listelor apelurilor telefonice ilegal obținute de procuror;
- instanța de apel a încălcat dreptul inculpaților la un proces echitabil;
- după decesul apărătorului Ungureanu T., calitatea de apelant s-a stins, deci Pogorenaia O. nu poate fi considerată succesorul părții vătămate;
- pronunțarea dispozitivului deciziei a avut loc în lipsa inculpaților;
- acțiunea civilă înaintată este abuzivă;
- acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate;
- a intervenit o lege mai favorabilă condamnaților;
- faptei săvârșite de inculpați i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Verificînd hotărîrea recurată prin prisma criticilor formulate de către recurenți, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse din următoarele considerente:

Colegiul penal lărgit, constată că la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că, fapta inculpaților Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A.,

înrunește elementele infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta înrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul dat, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, **a verificat și a apreciat** conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel.

Din materialele cauzei se reține că Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., de către organul de urmărire penală au fost învinuiți, de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. c), d) Cod Penal, adică, *săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice, însoțite de aplicarea violenței în privința victimei, săvârșite în interesul unui grup criminal organizat și soldate cu urmări grave și de art. 164 alin. (3) lit. a) Cod Penal, adică, răpirea unei persoane de două sau mai multe persoane, din interes material, de un grup criminal organizat.*

Instanța de fond i-a achitat pe Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., de sub săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. c), d) și art. 164 alin. (3) lit. a) Cod Penal.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod Penal.

Analizând probele descrise în punctul 4 al prezentei decizii și expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a concluzionat că vinovăția inculpaților pe deplin este dovedită, în săvârșirea de către aceștia a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, adică, *săvârșirea*

de către persoane cu funcții de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice, însoțite de aplicarea violenței în privința victimei, soldate cu urmări grave și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, adică, răpirea unei persoane, de două sau mai multe persoane, din interes material.

Colegiul ține să remarce că Curtea de Apel întemeiat a ignorat afirmația inculpaților, precum că ei la reținerea părții vătămate au respectat Legea cu privire la poliție, deoarece el nu se supunea lor ca colaboratori de poliție. În argumentarea acestei ignorări Curtea de apel just a menționat, că în primul rînd inculpații la 08.12.2010 nu au avut cu sine în scris nici o informație sau vre-un document, care le-ar fi permis reținerea părții vătămate. Toate trei informații despre anunțarea lui Pogorennîi S. în căutare, care-s anexate la materialele cauzei sunt datate după comiterea infracțiunilor incriminate. În al doilea rînd, la materialele dosarului lipsește copia ordonanței emisă de organele de drept a autoproclamatei republici transnistrene despre anunțarea lui Pogorennîi S. în căutare. Dacă chiar și ar fi fost o astfel de ordonanță, apoi aceste informații sau această ordonanță nu au putut fi executate pe teritoriul RM de către inculpați, dat fiind faptul că ele au fost emise de organele de drept neconstituționale al autoproclamatei republici transnistrene care nu au temei juridic de executare pe teritoriul RM.

Colegiul contată că instanța de apel întemeiat nu a luat în considerație și afirmația formulată de inculpați în sensul că, în mod nelegal, li s-ar fi reținut în sarcină faptul că, la reținerea părții vătămate i-au produs ultimei lovituri cu pumnii și cu picioarele și l-au legat cu centura mîinile la spate, deoarece afirmațiile nominalizate în totalmente se combat cu declarațiile martorilor oculari Lazăr N., Bocun E. date de dînsii atît la urmărirea penală, în ședința instanței de fond cît și în ședința instanței de apel, confirmînd faptul, că toți trei inculpați l-au doborât pe Pogorennîi S. la pămînt, apoi toți i-au produs lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, după ce, legîndu-i mîinile la spate cu o centură, forțat l-au urcat în mașina de serviciu. Aceste declarații ale martorilor sunt consecutive, consecvente, uniforme și corespund celorlalte probe. Astfel, declarațiile acestor martori obiectiv se confirmă și prin declarațiile martorilor Bichir A., Grosu D., Grajdean P., date de dînsii atît la urmărirea penală cît și în cadrul ședinței instanței de fond, declarațiile cărora au fost cercetate în lipsa lor în cadrul ședinței instanței de apel, deoarece la nenumărate chemări, din motive întemeiate ei nu s-au prezentat, fiind o parte plecați peste hotarele RM, iar o parte și-au schimbat locul de trai.

Nu este întemeiată, nici susținerea inculpaților precum, că partea vătămată a fugit din automobilul lor de serviciu în timpul cînd automobilul a fost oprit la semafor, deoarece acest argument este unul declarativ cu nimic probat, nefiind confirmat. Ba mai mult acest argument nu a fost reținut de către instanța de apel și din considerentul, că inculpații, fiind persoane cu funcții de răspundere și reprezentanți ai statului, urmau să întreprindă toate măsurile ca lui Pogorennîi S. să-

i fie respectată o pază eficientă, ca el să nu poată părăsi automobilul în care acesta a fost îmbarcat, deoarece din momentul reținerii lui Pogorennîi S., toți trei inculpați deja răspundeau de viața și securitatea părții vătămate indicate. Ba mai mult, toți trei inculpați, fiind colaboratori ai poliției cu funcții de răspundere, destul de bine știau cum și în ce mod trebuie să fie îmbarcați în automobil suspectii de comiterea crimelor, astfel ca să fie evitată fuga. Partea vătămată, fiind îmbarcată pe scaunul din spate a automobilului, a fost însoțită din ambele părți de câte un colaborator. De aici rezultă, în opinia instanței de apel, că partea vătămată nicidecum nu a putut să fugă din automobilul de serviciu.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul consideră că instanța de apel corect a precizat că instanța de fond la emiterea sentinței de achitare în privința inculpaților, nu a luat în considerație faptul că șeful secției nr.2 a Direcției Antidrog a DGSO a DP maior de poliție Sîrbu V.G., în conformitate cu prevederile art. 21 pct. 8 (pentru săvârșirea unei fapte grave ce discreditează efectivul de trupă și corpul de comandă) al Legii cu privire la poliție, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele afacerilor interne conform ordinului MAI nr. 47ef din 18 februarie 2011, pentru încălcarea prevederilor p. 13 și 16 lit. (b) ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 481 din 10.05.2006; art. 3 și 8 ale Codului de conduită pentru polițiști, adoptat prin Rezoluția Adunării Generale a ONU nr.34/169 din 17.12.1979, aprobat prin Ordinul MAI nr. 193 din 20.07.1993; pct. 3 al îndrumarului despre normele de comportare și conduită a colaboratorului de poliție, aprobat prin Ordinul MAI nr.225 din 13.09.2001; pct. 2 alin. 4, 5, 6, 8, 9, pct. 3 ale Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne; pct. 51 al Regulamentului cu privire la serviciul în organele afacerilor interne, care au fost manifestate prin comiterea unei fapte grave și anume înfăptuirea neautorizată la 08.12.2010 a măsurilor investigative-operative.

La fel, prin același ordin inspectorul principal al secției nr.2 a Direcției Antidrog a DGSO a DP, maior de poliție Smoliacov A.A., în conformitate cu prevederile art. 21 pct. 8 (pentru săvârșirea unei fapte grave ce discreditează efectivul de trupă și corpul de comandă) al Legii cu privire la poliție, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele afacerilor interne pentru încălcarea prevederilor p. 13 și 16 lit.(b) ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.481 din 10.05.2006; art. 3 și 8 ale Codului de conduită pentru polițiști, adoptat prin Rezoluția Adunării Generale a ONU nr.34/169 din 17.12.1979, aprobat prin Ordinul MAI nr. 193 din 20.07.1993; pct. 3 al îndrumarului despre normele de comportare și conduită a colaboratorului de poliție, aprobat prin Ordinul MAI nr.225 din 13.09.2001; pct. 2 alin. 4, 5, 6, 8, 9, pct. 3 ale Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne; pct.51 al Regulamentului cu privire la serviciul în organele afacerilor interne, manifestate prin comiterea unei fapte grave și anume înfăptuirea neautorizată la 08.12.2010 a măsurilor investigative-operative.

De asemenea, prin același ordin șeful adjunct al Direcției antidrog al DGSO MAI Bîtcă M. și șeful Direcției antidrog al DGSO MAI Cioban V. au fost sancționați

cu retrogradare din funcție pentru lipsa de control asupra activității de serviciu a subalternilor Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., pentru nedepistarea absenței nemotivate de la serviciu a acestora la data de 08.12.2010, în perioada de timp 09.00-17.00, neraportarea despre faptul absenței nemotivate, ceea ce constituie neîntreprinderea măsurilor de dirijare a activităților îndeplinite de colaboratorii Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., pe care aceștia și le-au propus să le execute la data de 08.12.2010.

În această ordine de idei, Curtea de Apel corect a menționat și faptul că potrivit informației obținute de la Direcția Informații și Evidențe Operative a MAI cetățeanul Pogorennîi S.B. nu a fost tras la răspundere penală, nu are antecedente penale și nu se află în căutare pe teritoriul RM, nici ca bănuit nici ca învinuit.

Rezumînd aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel asupra faptului că un rol important în consolidarea sectorului public li se acordă mijloacelor legale. Înainte de toate, se au în vedere reglementările care statuează funcțiile și competențele persoanelor cu funcție de răspundere, stabilind cele mai importante aspecte ale activității lor și prevăzând măsurile adecvate de influențare ce pot fi aplicate celor vinovați de ignorarea disciplinei de serviciu. Or, activitatea de serviciu trebuie exercitată în limitele competenței acordate de normele care circumstanțiază statutul juridic al persoanei cu funcție de răspundere, aceasta fiind una dintre condițiile de bază ale funcționării normale a sectorului public. În aceste împrejurări, dacă persoana cu funcție de răspundere săvârșește acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin aceasta cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice se atestă o gravă perturbare a activității de serviciu într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor.

Astfel, Colegiul reține ca una legală constatarea Curții de Apel, privind ilegalitatea acțiunilor inculpaților la reținerea părții vătămate, neavînd actele obligatorii pentru aceste acțiuni procesuale, partea vătămată neavînd calitatea procesuală necesară, acțiunile inculpaților nefiind în corespundere cu Codul de procedură penală și cu prevederile Constituției RM.

Analizînd altă constatare a instanței de apel, Colegiul precizează că corect au fost invocate în acest context următoarele fapte: în cadrul urmăririi penale au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice efectuate de la numărul de telefon 68579554 în posesia lui Pogorennîi S., în urma cărora s-a constatat că ultimul apel a fost efectuat de el la data de 08.12.2010 ora 13.37.57, cu durata de 900 secunde la numărul de telefon 069468650, fiind în celula de emisie cu denumirea „Hotel Turist”. După aceasta careva convorbiri telefonice de la acest număr nu au mai fost efectuate. Aceste date se confirmă și prin declarațiile soției părții vătămate Pogorennîi O., care a menționat că soțul a sunat-o și a discutat cu ea 15 minute în timpul cînd se apropia de casa lui Masaliutin A., care se află vizavi de Hotelul „Turist”.

În cadrul urmăririi penale, de asemenea, au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice de la numărul de telefon 69121229 în posesia lui Iurcovschi

O.P., din care s-a stabilit că la 08.12.2010 ora 13.53.43 el a primit apel de la telefonul cu numărul 069223081 în posesia lui Cortac S., fiind în celula de emisie cu denumirea „Hotel Turist”. După aceasta telefonul nu a activat pînă la data de 08.12.2010 ora 17.38.50, fiind în celula de emisie „Ialoveni Centru” cînd a fost primit un mesaj SMS.

La fel au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice și de la numărul de telefon 69888592 în posesia lui Smoliacov A.A., prin care s-a stabilit că la 08.12.2010 ora 13.52.51 el a fost apelat de la telefonul cu numărul 069500948 (în posesia lui Iurcovschi O.P.), fiind în celula de emisie cu denumirea „Hotel Turist”. După aceasta telefonul nu a activat pînă la data de 08.12.2010 ora 17.40.49, fiind în celula de emisie „Colegiul de poliție” cînd a primit un mesaj SMS.

Au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice și de la numărul de telefon 69500948 în posesia lui Iurcovschi O.P., prin care s-a stabilit că la 08.12.2010 ora 13.52.39 el a apelat la telefonul cu numărul 069888592 (în posesia lui Smoliacov A.A.), fiind în celula de emisie cu denumirea „Hotel Turist”. După aceasta telefonul nu a activat pînă la data de 08.12.2010 ora 17.40.31, fiind în celula de emisie „Colegiul de poliție” cînd a apelat numărul de telefon 069500942.

S-au ridicat și descifrările convorbirilor telefonice de la numărul de telefon 69244025 în posesia lui Smoliacov A.A., prin care s-a stabilit că la 08.12.2010 ora 13.12.43 el a fost apelat de la telefonul cu numărul 069055600 fiind în celula de emisie cu denumirea „Hotel Turist”. După aceasta telefonul nu a activat pînă la data de 08.12.2010 ora 17.37.56, fiind în celula de emisie „Ialoveni Vine” cînd a primit un mesaj SMS.

La fel au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice de la numărul de telefon 69888591 în posesia lui Sîrbu V.G., prin care s-a stabilit că la 08.12.2010 ora 13.51.43 el a fost apelat de la telefonul cu numărul 069917058 fiind în celula de emisie cu denumirea „Renașterii cămin”. După aceasta telefonul nu a activat pînă la data de 08.12.2010 ora 17.43.41, fiind în celula de emisie „AITA” cînd a fost apelat de la telefonul cu numărul 069888625.

De asemenea au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice de la numărul de telefon 79421460 în posesia lui Sîrbu V.G., prin care s-a stabilit că la 08.12.2010 ora 13.16.44 el a fost apelat de la telefonul cu numărul 79664911. După aceasta telefonul nu a activat pînă la data de 08.12.2010 ora 18.45.44, cînd a primit un mesaj SMS.

Revenind la cauza penală ce face obiectul recursului, Colegiul în acord cu instanța de apel apreciază că probatoriul administrat, astfel cum a fost anterior prezentat, relevă – dincolo de orice îndoială rezonabilă – împrejurarea că telefoanele inculpaților Smoliacov A.A. și Iurcovschi O.P., cît și telefonul victimei Pogorennîi S. în timpul răpirii lui aproximativ la ora 14.00, la data de 08.12.2010, s-au aflat într-o celulă de emisie „Hotel Turist”. Telefonul victimei după aceasta nu a mai activat în rețea, iar telefoanele lui Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A. apar în rețea în jurul orei 17.40 în celulele de emisie „Ialoveni Centru” și „Ialoveni Vine”. Telefoanele lui Sîrbu V.G. dispar din rețea începînd cu orele 13.51 la 08.12.2010 și apar din nou la ora 17.43 la data de 08.12.2010. Iar, după comiterea răpirii și maltratării lui Pogorennîi S.,

inculpații au deconectat telefoanele sale mobile pe un termen de 3 ore și 40 minute, timp necesar pentru ascunderea urmelor infracțiunii.

În consecință, Colegiul consideră că constatarea instanței de apel cu referire la faptul că acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în baza art. art. 328 alin. (3) lit. d) și 164 alin. (2) lit. e), f) CP pe semnele: săvârșirea de către dînșii – fiind persoane cu funcții de răspundere a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice, însoțite de aplicarea violenței asupra victimei soldate cu urmări grave și răpirea unei persoane de două sau mai multe persoane din interes material, deoarece prin intermediul acestor acțiuni, inculpații au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice manifestate prin lezarea imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice, chemat să apere, pe baza respectării stricte a legilor, viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime, este justificată, legală, întemeiată și în totalitate susținută de instanța de recurs. În ceea ce ține de survenirea urmărilor grave, instanța de apel corect a menționat că aceasta constă în faptul dispariției victimei din momentul comiterii crimei; soția părții vătămate – Pogorenaia O. a rămas singură, avînd la întreținere doi copii minori, unul de 2 ani și altul de 4 ani, nefiind angajată în câmpul muncii și unica sursă de existență îi asigura soțul ei Pogorennî S.

6.1 Cu privire la recursurile declarate, Colegiul le reține ca neîntemeiate, pentru următoarele considerente:

Unul din criticele invocate de către apărători este faptul că instanța de apel a încălcat competența după calitatea persoanei, substituind apelanții în înaintarea argumentelor, temeiurilor și motivelor suplimentare pentru susținerea apelurilor, manifestînd o atitudine preferențială față de partea acuzării.

La acest argument, Colegiul menționează că apărătorii invocînd această critică, s-au bazat pe temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, „nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei”.

Prin încălcarea competenței după calitatea persoanei se înțelege că instanța a încălcat prevederile legale potrivit cărora instanțele judecătorești au competența de a examina cauzele penale în raport cu calitatea făptuitorului implicat în cauza respectivă, și anume: competența Judecătoriei Militare (art. 37 CPP), competența Curților de Apel (art. 38 CPP), competența Curții Supreme de Justiție (art. 39 CPP).

Însă raportînd norma legală menționată la argumentul invocat de apărători, Colegiul constată *temeiul de casare privind nerespectarea dispozițiilor privind competența după calitatea persoanei, nu este incident în cauză, deoarece „substituirea apelanților de către instanța de apel în înaintarea argumentelor, temeiurilor și motivelor suplimentare pentru susținerea apelurilor, manifestînd o atitudine preferențială*

față de partea acuzării", nu este prevăzut ca temei de casare la art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Alt argument invocat de apărători este neconstituirea instanței de apel potrivit legii, din motivul depășirii competenței procesuale, deoarece a fost respinsă ilegal de către instanța de apel cererea de recuzare a procurorului. La baza acestui argument este pus temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, „instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33”.

Acest temei se referă la:

- greșita compunere a instanței. Art. 30 CPP prevede că judecarea cauzelor penale se înfăptuiește de către instanță în complet format din 3 judecători sau de către un singur judecător. Ne aflăm în situația analizată și când judecata nu s-a efectuat de o persoană ce nu are calitatea de judecător sau a pierdut-o;

- se încalcă principiul continuității completului de judecată. Art. 31 din CPP prevede că completul de judecată trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei (cu excepția prevăzută la alin. (3) al art. 31 din CPP;

- existența unui caz de incompatibilitate prevăzut de art. 33 CPP.

Însă, Colegiul atestă faptul că recuzarea procurorului nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fapt ce duce la netemeinicia argumentului invocat.

La fel, apărătorii au invocat și argumentul cu privire la acceptarea ilegală de către instanța de apel a apelului apărătorului părții vătămate, depus tardiv cu trei zile, bazat pe temeiul de casare a recursului prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală.

La acest argument Colegiul evidențiază prevederile art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 44 din 06 martie 2008, prevedere legală care era în vigoare la data depunerii apelului în instanța de apel, ce stipula că termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau, în cazul înaintării cererii în condițiile art. 399 alin. (2) , de la data înmânării copieii de sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel.

Art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din materialele cauzei penale, Colegiul constată că, apărătorul reprezentantului părții vătămate Ungureanu T. a primit copia sentinței motivate la 21 octombrie 2011 (f.d. 156, v. 5), apelul avocatului Ungureanu T., în numele reprezentantului părții vătămate a fost declarat la 07 noiembrie 2011 (f.d. 182, v.5). Astfel, raportînd normele menționate la cazul supus judecării, se reține situația că, termenul limită pentru declararea apelului a expirat la 07 noiembrie 2011 inclusiv, termen ce nu a fost depășit, de către apelant. Deci, Colegiul precizează că nici temeiul de casare a recursului prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, nu este prezent la caz.

Referitor la critica apărătorilor privind nulitatea ordonanțelor de punere sub învinuire din 07.02.2011 și din 16.03.2011, deoarece urmărirea penală nu a fost pornită pe infracțiunile prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k) și art. 164 alin. (3) lit. a) CP, prin ce au fost încălcate prevederile art. 28 alin. (1) CPP, Colegiul menționează că, conform materialelor cauzei penale:

Prin ordonanța privind începerea urmăririi penale din 29 decembrie 2010, a fost dispusă începerea urmăririi penale în temeiul art. 145 alin. (1) CP, pe faptul omorului cet. Pogorennîi S.B. (f.d. 1, v.1);

Prin ordonanța privind începerea urmăririi penale din 04 ianuarie 2011, a fost dispusă începerea urmăririi penale în temeiul art. 164 alin. (2) lit. e) CP, pe faptul răpirii cet. Pogorennîi S.B. de către persoane necunoscute (f.d. 4, v.1);

Prin ordonanța privind începerea urmăririi penale din 26 ianuarie 2011, a fost dispusă începerea urmăririi penale în temeiul art. 328 alin. (3) lit. d) CP, în privința colaboratorilor DGSO MAI Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A. (f.d. 11, v.1);

Prin ordonanța de conexare a cauzelor penale din 04 februarie 2011, a fost dispusă conexarea a acestor cauze penale într-o procedură. (f.d. 15, v.1);

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 07 februarie 2011, Iurcovschi O.P. a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k), art. 164 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. d) CP (f.d. 182-184, v.1);

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 07 februarie 2011, Smoliacov A.A. a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k), art. 164 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. d) CP (f.d. 10-12, v.2);

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 07 februarie 2011, Sîrbu V.G. a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k), art. 164 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. d) CP (f.d. 71-73, v.2);

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 16 martie 2011, a fost completată acuzarea, prin punerea sub învinuire lui Iurcovschi O.P., pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP. (f.d. 229-231, v.1);

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 16 martie 2011, a fost completată acuzarea, prin punerea sub învinuire lui Smoliacov A.A., pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP. (f.d. 50-52, v.2);

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 16 martie 2011, a fost completată acuzarea, prin punerea sub învinuire lui Sîrbu V.G., pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP. (f.d. 113-115, v.2);

Prin ordonanța privind disjungerea materialelor în procedură separată din 17 martie 2010, a fost dispusă disjungerea într-o procedură separată materialele în privința lui Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k), CP, pe faptul omorului cet. Pogorennîi S.B. (f.d. 187-189, v.2);

Astfel, toate trei ordonanțe de pornire a urmăririi penale pe cauza dată au fost adoptate în lunile decembrie 2010 și ianuarie 2011, iar ordonanțele de punere sub învinuire au fost adoptate în luna februarie 2011, deci nu au fost pînă la pornirea urmăririi penale. Mai mult ca atît, la punerea inculpaților sub învinuire au participat și apărătorii lor și nici apărătorii, nici însuși învinuiții nu au contestat aceste ordonanțe sub aspectul nulității din motivul neînceperii urmăririi penale. În aceste circumstanțe, argumentul invocat este neîntemeiat.

În privința argumentului că ordonanțele de punere sub învinuire, au fost emise și acușările înaintate de către însuși reprezentantul organului de urmărire penală, care nu are competența procesuală să emită acest gen de ordonanțe nici după materie, nici după calitatea persoanei, Colegiul menționează prevederile art. 270 alin. (9) Cod de procedură penală, *„în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală”*, iar conform art. 298 alin. (4) Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 264 din 28.07.2006, *„Orice declarație, plîngere sau alte circumstanțe ce oferă temei de a presupune că persoana a fost supusă acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant urmează a fi examinate de către procuror, în modul prevăzut de art. 274, în procedură separată”*. Astfel, Colegiul concluzionează că **procurorul a avut legal calitatea corespunzătoare de a exercita urmărirea penală** în cazul supus judecării și ca urmare argumentul invocat de apărători **nu este întemeiat**.

Critica apărătorilor cu referire la lipsa raportului reprezentantului organului de urmărire penală, despre punerea persoanei sub învinuire, încălcîndu-se prevederile art. 280 și art. 281 CPP, tot nu și-a găsit confirmare, deoarece conform materialelor cauzei:

Prin ordonanța din 29 decembrie 2010, a fost dispusă efectuarea urmăririi penale de către procurorul secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale Octavian Nărea (f.d. 2, v.1);

Prin ordonanța din 04 ianuarie 2011, a fost dispusă efectuarea urmăririi penale de către un grup de urmărire penală: Bratunov C. – procuror, șef al secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale, Nărea O. - procurorul secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale, Pocaznoi V. - procurorul secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii (f.d. 3, v.1).

Conform art. 51 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 122 din 14.03.2003, procurorul este persoana cu funcție de răspundere care, în limitele competenței sale, exercită în numele statului urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanță, exercită și alte atribuții prevăzute de prezentul cod.

Conform art. 52 alin. (1) pct. 2), 3) Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 264 din 28.07.2006, în cadrul urmăririi penale, procurorul exercită nemijlocit urmărirea penală în condițiile legii și conduce personal urmărirea penală și controlează legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de organul de urmărire

penală, decide excluderea din dosar a probelor obținute conform prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală.

Conform art. 280 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care există suficiente probe că infracțiunea a fost săvârșită de o anumită persoană, organul de urmărire penală întocmește un raport cu propunerea de a pune persoana respectivă sub învinuire. Raportul cu materialele cauzei se înaintează procurorului.

Conform art. 281 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 264 din 28.07.2006, dacă, după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei, procurorul consideră că probele acumulate sînt concludente și suficiente, el emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei.

Raportînd normele invocate la materialele cauzei, Colegiul specifică că, din conținutul legii rezultă că raport se întocmește doar în cazul în care urmărirea penală se exercită de către alt organ decît procurorul, pe cînd în cazul supus judecării grupul de procurori Bratunov C., Nărea O. și Pocaznoi V., în baza temeiului legal au exercitat nemijlocit urmărirea penală și în același timp au condus personal urmărirea penală și au controlat legalitatea acțiunilor procesuale efectuate, astfel, procurorii întrunind ambele atribuții, a decăzut necesitatea de întocmire a raportului menționat.

Cu privire la argumentul că inculpații ilegal au fost puși repetat sub învinuire, Colegiul remarcă că, potrivit Ordonanțelor de punere sub învinuire din 07 februarie 2011, inculpații au fost puși sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k); art. 164 alin. (3) lit. a); art. 328 alin. (3) lit. d) CP.

Conform ordonanțelor de punere sub învinuire din 16 martie 2011, inculpații au fost puși sub învinuire pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 164 alin. (3) lit. a); art. 328 alin. (3) lit. c), d) CP. În punctul 2. al părții dispozitive al acestor ordonanțe, s-a menționat că „Completarea acuzării invinuitului, cu înmînarea lui a copiei prezentei ordonanțe”. Astfel, Colegiul constată că, deși, denumirea actului procesual în cauză este ordonanța de punere sub învinuire din 16 martie 2011, totuși, cu referire la punctul 2 al prezentei, o consideră ca completare a ordonanței de punere sub învinuire din 07 februarie 2011, prin ce argumentul invocat nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei penale.

Apărătorii au invocat și argumentul cu referire la ilegalitatea disjunerii materialelor cauzei de către procuror. La acest argument Colegiul specifică următoarele.

Prin ordonanța privind disjungerea materialelor în procedură separată din 17 martie 2010, a fost dispusă disjungerea într-o procedură separată materialele în privința lui Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k), CP, pe faptul omorului cet. Pogorennîi S.B. (f.d. 187-189, v.2).

Conform art. 279¹ alin. (2), (3) Cod de procedură penală, Disjungerea unei cauze privitoare la participanții la una sau la mai multe infracțiuni se admite în cazul în care împrejurările cauzei o cer și această disjungere nu se va răsfrînge negativ asupra

efectuării depline și obiective a urmăririi penale și cercetării judecătorești. La dispunerea conexării sau disjungerii cauzelor penale, procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, emite ordonanța respectivă.

Analizând ordonanța menționată, prin prisma criticii formulate, Colegiul stabilește că disjungerea materialelor în procedură separată în privința lui Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. f), i), k), CP, pe faptul omorului cet. Pogorenni S.B., a fost întemeiată, în corespundere cu prevederile legale menționate.

În privința argumentului apărătorilor, referitor la faptul că la procedura înaintării învinuirii nu a fost asigurată prezența interpretului și traducătorului, Colegiul reține că, conform proceselor-verbale din 07 februarie 2011 și 16 martie 2011, în privința lui Iurcovschi O.P. și Smoliacov A.A., la rubrica „ De serviciile traducătorului” are nevoie sau nu, este menționat „HE”. În procesul-verbal din 07 februarie 2011 și 16 martie 2011, în privința lui Sîrbu V.G., la rubrica „Doresc să fac declarații în limba” este indicat „de stat”, apoi declarațiile fiind expuse în scris personal de către Sîrbu V.G. în limba de stat.

Astfel, Colegiul elucidează faptul că la acțiunea procesuală de înaintare a învinuirii, inculpații fiind asistați de apărători, nu au invocat necesitatea prezenței interpretului și traducătorului. Mai mult, la etapa prezentării materialelor dosarului, deși apărătorul Pavlovschi S. a înaintat cerere din numele inculpaților, cu referire la încălcările efectuate la etapa urmăririi penale, însă în aceasta nu a fost invocat argumentul privind neasigurarea cu interpret și traducător, prin ce se constată netemeinicia argumentului dat.

În opinia Colegiului nu este întemeiată nici critica din recursul apărătorilor, prin care se tinde la aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de apel, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpații, reprezentanții părții vătămate, martorii, a cercetat probele administrate la dosar, dînd citire proceselor-verbale și altor documente, verificîndu-le și apreciîndu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpaților Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A.,

Probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal. În opinia Colegiului, instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în cele două faze ale procesului penal, stabilind fără echivoc vinovăția inculpaților sub aspectul comiterii infracțiunilor prevăzute în art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Instanța de apel a soluționat cazul examinînd toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în

acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma apărărilor formulate de apărători, Colegiul consideră ca neîntemeiate argumentele acestora, în sensul că s-au acceptat eronat ca probe de către instanța de apel listele apelurilor telefonice, ilegal obținute de procuror, deoarece conform materialelor cauzei lista apelurilor: din 01.10.2010 - 27.12.2010 (f.d. 88-89 v.1), 01.09.2010 - 07.01.2010 (f.d.93-102, v.1), 07.01.2010 - 31.12.2010 (f.d. 84 v.1), 01.12.2010 - 09.12.2010 (f.d.108-109 v.1), a fost ridicată cu respectarea prevederilor art. 126 alin. (2), Cod de procedură penală, ce stipulează că ridicarea de documente ce conțin informații care constituie secret de stat, comercial, bancar, precum și ridicarea informației privind convorbirile telefonice se fac numai cu autorizația judecătorului de instrucție, ceea ce a fost efectuat, și anume:

Prin ordonanțele privind ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice din 04.01.2011 (f.d 83, v.1), din 29.12.2010 (f.d 87, v.1), din 03.01.2011 (f.d 91, v.1), din 25.01.2011 (f.d 104, v.1), a fost dispusă efectuarea ridicării descifrărilor convorbirilor telefonice.

Prin demersurile privind ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice din 04.01.2011 (f.d 82, v.1), din 29.12.2010 (f.d 86, v.1), din 03.01.2011 (f.d 92, v.1), din 25.01.2011 (f.d 105, v.1), a fost solicitată autorizarea efectuării ridicării informației privind eliberarea descifrărilor convorbirilor telefonice.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din 04.01.2011 (f.d 81, v.1), din 29.12.2010 (f.d 85, v.1), din 03.01.2011 (f.d 90, v.1), din 25.01.2011 (f.d 103, v.1), a fost admis demersul și autorizată efectuarea ridicării descifrărilor convorbirilor telefonice.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit constată că în cauză nu au fost admise abateri de la legislația procesuală penală în vigoare, din care motiv temeiurile invocate în recursul apărătorilor nu și-au găsit confirmare.

De asemenea, Colegiul atestă faptul că nu și-a găsit confirmare nici argumentul privind neverificarea probelor în ședința de judecată, deoarece în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de

apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

După cum rezultă din procesele-verbale al ședinței de judecată probele din prezenta cauză la etapa dată au fost cercetate sau date citirii în ședințele de judecată, în decizia adoptată făcându-se referire la aceste probe.

Probele administrate în cadrul urmăririi penale, cât și cele din ședințele de judecată, au fost verificate în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și anume, prin cercetarea lor din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a verificat probele acumulate la urmărirea penală și în ședințele de judecată, prin citirea lor în ședința de judecată, și consemnarea lor în procesul verbal, just concluzionând că acestea confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate. Mai mult, au fost audiați suplimentar în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpații, succesul părții vătămate Pogorenaia O., și martorii Bocun E. și Lazăr N., iar solicitările participanților de a audia suplimentar și alți martori deși au fost acceptate de către instanța de apel, însă nu au putut fi executate, deoarece prin Rapoartele anexate la dosar (f.d. 62-64 v.7), s-a constatat imposibilitatea aducerii silite a acestora din diferite motiv.

Așa cum rezultă din verificarea actelor dosarului, instanța de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrare în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către inculpați.

Referitor la critica din recursul apărătorilor, în sensul că după decesul apărătorului Ungureanu T., calitatea de apelant s-a stins, și Pogorenaia O. neputând fi considerată succesul părții vătămate, Colegiul consideră corectă concluzia instanței de apel, precum că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă dat fiind faptul că Pogorenaia O. fiind recunoscută ca reprezentant și succesul al părții vătămate a încheiat contract cu avocatul Ungureanu T., ultimul declarând apel în numele ei. Faptul că apelul declarat de avocat nu este semnat de Pogorenaia O. și survenirea morții subite a avocatului nominalizat nu sunt temeiuri de a respinge apelul declarat de avocatul Ungureanu T. ca inadmisibil. În ședința instanței de apel, reprezentantul și succesul părții vătămate – Pogorenaia O. a susținut apelul declarat de avocatul său după text și a solicitat admiterea lui în sensul declarat, deoarece ea cu avocatul nominalizat a avut încheiat contract și astfel, ea are temeiul juridic de-al susține.

Argumentul recurențelor cu privire la prejudiciul moral și anume dezacordul cu quantumul acestuia, procurorul considerându-l prea mic, iar apărătorii – abuziv, de asemenea, nu și-a găsit confirmare la soluționarea cazului dat, deoarece instanța de

apel, în opinia Colegiului, *just a stabilit că* Pogorenaia O. fără îndoială a suferit de pe urma acțiunilor comise de către inculpați, totuși suma solicitată de 1.000.000 lei, este considerată exorbitantă, care vine în contradicție cu prevederile art. 41 din CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei.

Astfel, Colegiul consideră că suma stabilită de către instanța de apel, de 100.000 lei de la fiecare *inculpat, cu titlu de prejudiciu moral, are un efect compensatoriu, pentru suferințele provocate succesorului părții vătămate prin decesul soțului acesteia, care era unicul întreținător, nefiind prea mică.*

În privința argumentului referitor la pronunțarea dispozitivului deciziei în lipsa inculpaților, Colegiul remarcă că conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 11 martie 2013 (f.d.157, v.7), prezenți au fost procurorul, inculpații Iurcovschi O.P., Sîrbu V.G. și Smoliacov A.A. și apărătorii acestora. În cadrul acestei ședințe de judecată, revenind din camera de deliberare a fost pronunțat dispozitivul deciziei, cu anunțarea datei pentru pronunțarea deciziei motivate. La ședința de judecată de pronunțare a deciziei motivate, inculpații nu s-au prezentat, deși le-a fost comunicată data pronunțării. Astfel, Colegiul conchide că neprezența acestora la pronunțarea deciziei nu este un impediment pentru pronunțarea deciziei, fapt ce duce la netemeinicia argumentului invocat.

Cu referire la argumentele formulate de apărători, privind faptul că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, faptei săvârșite de inculpați i s-a dat o încadrare juridică greșită, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ce corespunde temeiurilor de recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, Colegiul rezumînd cele expuse în pct. 6.1 al prezentei decizii menționează că temeiurile la care se face referință, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, ca urmare anume instanța de apel este cea care a procedat la o corectă încadrare în drept, faptele inculpaților întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și *semnele componentei de infracțiune prevăzute* de art. 328 alin. (3) lit. d) și art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal. Iar în privința deciziei, Colegiul reține că hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În acest context, Colegiul remarcă că Curtea de Apel în decizia adoptată deși a menționat semnul calificativ „*însoțite de aplicarea violenței asupra victimei*”, care a fost prevăzut la alin. (2) al art. 328 Cod penal, însă încadrarea juridică a acțiunilor

inculpațiilor a fost corect efectuată în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, semnul calificativ „soldate cu urmări grave”. Astfel, instanța de recurs concluzionează că mențiunea în cauză nu este o eroare ce ar afecta temeinicia soluției adoptate și legalitatea deciziei și ca urmare nu este temei de casare a deciziei adoptate.

Colegiul conchide că totalitatea argumentelor invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor în instanța de recurs și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel. Totodată constatându-se că instanța de apel a examinat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Colegiul mai conchide precum că, instanța de apel în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpați li s-a dat o încadrare juridică corectă, **motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal, pedeapsa fiind stabilită de instanța de fond argumentat**, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

De asemenea Colegiul consideră necesar de specificat precum că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art.6 paragraf. 1 din CONVENȚIE. Potrivit jurisprudenței CEDO (cauza Albina contra României; cauza Boldea contra României), deși obligația instanțelor naționale de a motiva hotărârile pronunțate nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument, noțiunea de proces echitabil presupune că instanța națională trebuie să examineze, în mod real, problemele esențiale care i-au fost supuse dezbaterii. Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel și-a motivat decizia pronunțată și **aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, examinând** cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect apreciind probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În acest context, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de către apărători și procurori în recursurile declarate sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a acestora ca inadmisibile cu menținerea hotărârii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în secția de exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale, Octavian Nărea și procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, și a avocaților Stanislav Pavlovschi, Victor Mazniuc, Alexandru Bulat, în numele inculpaților Oleg Iurcovschi, Vitalie Sîrbu, Alexandru Smoliacov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2013, în cauza penală în privința lui **Iurcovschi Oleg Petru, Sîrbu Vitalie Gheorghe și Smoliacov Alexandru Anatolie**, cu menținerea hotărîrii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 10 decembrie 2013, ora 09.50.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti
	(semnătură)	Elena Covalenco
	(semnătură)	Ghenadie Nicolaev

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă